

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC

Z OBSAHU:

Matějův úvodník
Studentská firma MARENDLE
Ohlédnutí za prvním pololetím
Jaká/Jaký nechci být
Co umím udělat dobře
Rozhovor s paní učitelkou Kupcovou
Charitativní akce
Den učitelů
Dnešní doba (báseň)
... a mnoho dalšího

Školní rok
2020 / 2021
2. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS

MAZEC

MATĚJŮV ÚVODNÍK

Milé čtenářky, vážení čtenáři,

ať se nám to líbí nebo ne, dosavadní průběh školního roku ovlivnil covid-19. Oproti tomu loňskému nastala řada změn. Naše řady například opustili učitelé cizích jazyků, kteří nás bavili nebo trápili (jak koho!) angličtinou a němčinou. Celkem mě to překvapilo a zároveň jsem věděl, že začíná něco nového a zajímavého, nová epizoda nebo kapitola našeho vzdělávání. Logicky za ně musela dojít náhrada, takže přišly paní učitelky Tomšejová a Števková.

Takto pro mě začal nový školní rok. Byl jsem veselý, že jsem se mohl alespoň v psychologii vidět se starou třídou PS3, a zároveň rád za třídu MM2, co mám teď. Bohužel opět zasáhl koronavirus, takže zase nejsme v kontaktu. Ale třeba se to ještě v dalších týdnech rozvolní a snad se alespoň na chvíli uvidíme.

Přišla ještě jedna prima novina – máme novou paní učitelku třídní Kupcovou. Je to pohodářka, takže klídeček a setkáváme se s ní v hodinách IT a ekonomiky. Rozhodně není tak přísná a rázná jako ta předchozí.

Taky máme další zábavný program: letos s panem učitelem Zachodilem, který je báječný řečník, komik a muzikant, píšeme školní časopis, dělají se fotky a někdy si i zazpíváme. Píše se o všem, co se ve škole šustne, povídá, děje, kuje a podobně.

Co bych mohl zlepšit? Asi matematiku, angličtinu a možná malinko němčinu a marketing. Jinak jde všechno zatím, jak chci, a snad to tak půjde i dále.

Hodně optimismu do dalších dní všem přeje

Matěj Mereda, MM2

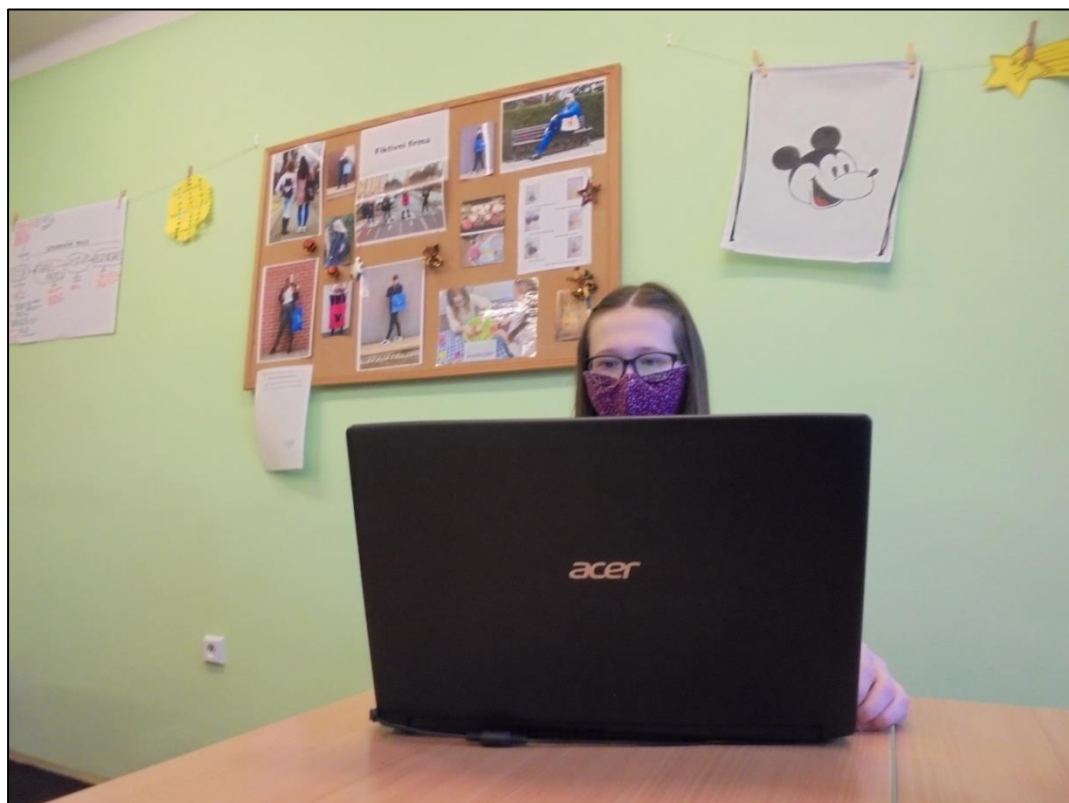
STUDENTSKÁ FIRMA MARENDLE

Už od prvéku jsem věděla, že budeme ve třetím ročníku mít předmět Fiktivní firma. Až do začátku třetáku jsme se o tom jen trochu bavili, ale jinak nebylo co řešit. Pak tedy přišel začátek školního roku 2020/2021 a s ním založení naší studentské firmy. Nejprve jsme psali životopis a žádost o místo. Psala jsem žádost na pozici generální ředitelky, která mi pak byla ostatními schválena. Vymýšleli jsme produkt, jeho cenu, název firmy a probírali jsme výrobu. Nakonec jsme si zvolili svíčky. Jednoduché na zhotovení, hezká dekorace a funkční výrobek. Název firmy je Marendle, jde o spojení dvou anglických slov „Marketing“ a „Candle“ (svíčka).

Měla jsem celkem obavy z toho, jak bude celá firma fungovat, jak obstojím já na této pozici a jaký bude vlastně výsledek. Brala jsem to jako osobní výzvu a příležitost naučit se něco nového. Vlastně pořád to tak беру. To byl pro mě největší stres, jak budeme společně fungovat. Obavy ovšem ihned opadly a já jsem se svým týmem spokojená. Výroba i prodej se nám taky daří, takže můžu říct, že jsme zatím žádný velký problém neměli. Na to, jaká je situace a jak krátkou dobu jsme strávili ve škole, jsme toho dost dokázali. Jsem na nás pyšná.

Nela Zimová, MM3

Vznik naší studentské firmy se váže na září v prvním pololetí. Za úkol jsme měli vymyslet, jak se naše firma bude vlastně jmenovat a na jaké produkty se zaměříme. Každý z nás měl svůj názor, ale nakonec jsme se rozhodli formou hlasování o tom, že budeme vyrábět vonné svíčky s několika různými typy barev a vůní.

Rozdělení jsme byli do několika oddělení. Každý z nás měl napsat žádost o pozici, kterou by ve firmě rád zastával. Měli jsme na výběr z výrobního, marketingového, ekonomického a personálního oddělení. Každé mělo na starosti své úkoly, jako třeba zjistit, jak se svíčky vyrábí a který materiál je potřeba

koupit. Marketingové oddělení zase vypracovalo dotazník ohledně toho, co by si zákazníci vybrali za barvu a vůni svíčky.

Od začátku října se kvůli situaci s koronavirem naše aktivity ve studentské firmě odehrávaly jen přes internet, a tak jsme tvořili vizitky a logo firmy. Na ostatní věci, jako je samotná výroba svíček apod., jsme mohli akorát tak zapomenout. Naštěstí

jsme ale poslední týden před Vánoci mohli svíčky podle našeho plánu vyrobit, zabalit a prodat ostatním studentům a učitelům včas, i když to v této situaci nebylo jednoduché.

Ondřej Koštuřík, MM3

OHLÉDNUTÍ ZA PRVNÍM POLOLETÍM

Uteklo to jako voda. Ještě nedávno jsem měla obavy, jaké to bude na nové škole, a už je za mnou celý půlrok. První část na nové škole byla velmi zvláštní. Ptáte se čím? Nechodili jsme do školy, ale učili jsme se doma přes počítač. Takže jsme se nemohli ani vidět se spolužáky, šuškat si, napovídat si a vůbec sdílet si všechny naše dojmy.

Přesto si myslím, že i tak jsem se něco naučila. Podle mě se mi povedlo hodně věcí, ale na jednu věc jsem opravdu pyšná. A to je, že jsem dokázala mít jen tři dvojky na vysvědčení, což znamená vyznamenání a stipendium. Z toho mám opravdu radost. Tento čas mi taky přinesl větší samostatnost a učím se víc pracovat s počítačem. Mám radost, že jsem si v průběhu začátku školy našla nové kamarády, a i když jsme doma, stále udržujeme vztahy přes mobil a někdy si i voláme.

A taky, že na mě nezapomněli spolužáci ze základní školy – máme spolu pořád kontakt, takže vím, že jsme na tom všichni stejně.

Potíže mi však dělá latina, protože je to nový jazyk a ten by se měl opakovat stále dokola, ale tady je to jiné. Už první hodinu jsme psali test, nebo jsme dostali pracovní listy na známky. Chybí mi časté opakování, abych si to mohla zapamatovat. Co by se mohlo zlepšit? Já bych nic nezlepšovala. Jen mi chybí sport, kroužky, kontakt s kamarády. Sice chodím za naším domem běhat se psem, ale nestačí to. Hrávala jsem florbal, má ráda týmové hry.

Co bych napsala závěrem? Domácí škola je zajímavá zkušenost, ale přála bych si, abychom mohli chodit opět do školy a vídat se s kamarády už v následujícím období.

Marie Topolanová, PS1

Bez pochyb, toto pololetí bylo pro nás všechny snad vůbec nejsložitější. Neustále nefunkční aplikace, vypnuté mikrofony a restartování počítače se staly naší každodenní rutinou. Ale přese všechno se mi povedlo obhájit vyznamenání a všechn stres, kterého nebylo málo, se přece jen vyplatil. Jako svůj úspěch také považuji, že jsem dokázala v nouzi pomoci kamarádům, když nechápali učivo.

Rozhodně se mi ale nepovedlo plánování času. Dny strávené od rána do večera u počítače děláním úkolů nejsou úplně ideální a někdy se zdálo, že den potřebuje více hodin. Nepovedla se mi také pololetní práce z matematiky, která mě

hodně mrzí, ale ze svých chyb už jsem se doufám poučila. Občas mě vytáčelo množství úkolů a pocit, že nás učitelé mají za roboty, občas jsem se vytáčela sama. Chtěla bych, aby někteří pochopili, že jsme skutečně taky jen lidé, celá tato situace pro nás nikdy nebyla jako prázdniny. Hlavním cílem pro mě je nedopustit tento zmatek znovu, pracovat tak, abych měla i volný čas, nestresovat se tolik a být v pohodě. Už dávno jsem pochopila, že tato situace není na pár dnů, přesto v hloubi duše doufám, že celý covid prostě zmizí a další průběh studia strávíme už jen v lavicích.

Kateřina Macháčová, MM2

V září jsme všichni nadšeně přišli do školy a bylo nám vzácné se zase učit běžnou formou. Tato situace bohužel netrvala dlouho a od 5. října jsme opět přešli na distanční výuku. Její průběh už byl poněkud lepší než v předešlém roce, protože jsme začali používat Teamsy, kde je každý předmět přehledně k dispozici. Ať už se jedná o výukové materiály, přehled online vyučování nebo zadáných úkolů. Paní ředitelka se snažila sestavit online rozvrh co nejpodobněji tomu klasickému školnímu a učitelé už též měli vše lépe pod kontrolou.

Ačkoliv jsem nebyla z takových podmínek nadšená, nepřestávala jsem se snažit a plnit úkoly

pochtivě. Každý den probíhal velmi podobně. Ráno od osmi do zhruba dvanácti hodin jsem byla přítomna na hodinách a po obědě jsem dělala samostatnou práci. Úkolům a pracím jsem věnovala dost času a podepsala se to na mých výsledcích, za které jsem na sebe opravdu pyšná.

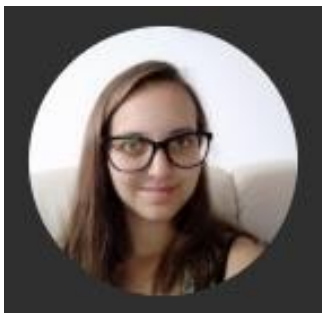
Učitelé se snažili nám tolerovat technické problémy či jiné komplikace, a kdykoliv jsme něco potřebovali, byli tady pro nás, takže jim za to patří velké díky. I přes všechny překážky si myslím, že první pololetí dopadlo dobře. To druhé by mohlo fungovat ve stejném duchu, ale samozřejmě by bylo nejlepší, kdybychom mohli chodit do školy.

Tereza Kuřitková, MM3

JAKÁ NECHCI BÝT

Vzhledem k tomu, že chci jednou být zdravotní sestra, nechci se nikdy dostat do toho klasického stavu, kdy sestry místo práce radši sedí na sesterně, pijí kávička, vykládají si, a když pacient něco potřebuje, jsou nepříjemné a tváří se, že je někdo strašně moc otravuje.

Neříkám, že vždy jde být na pacienty milá, někdy je prostě špatný den, nebo ten dotyčný pacient je „otravný“ a podobně, nebo je moc práce a prostě je sestřička ve stresu. Tohle vše podle mě ale nejsou důvody k tomu, abych pacienta zanedbávala a nezajímala se o něj. Je to člověk, který má své potřeby, a když je v nemocnici nebo jiném zařízení, není doma, není ve svém známém okolí, a tudíž je to i pro něj stresová situace. To jsou také faktory, které jeho

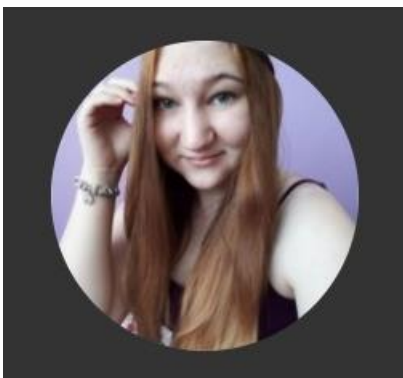
chování mohou ovlivnit, a nepříjemná sestřička mu nepomáhá tuhle situaci zvládnout.

Chci těm lidem pomáhat, být jim nablízku, když něco potřebují. A pokud to také bude v mých silách, jim jejich přání plnit, vysvětlit jim, jaké budou další kroky, co je bude čekat a co bude následovat, abych jim vzala ten strach a hrůzu, kterou kolikrát mají, protože jim vlastně nikdo nic neřekne, nebo tomu prostě nerozumí. Ke všem lidem přistupuji s respektem a úctou, protože nikdo neví, proč se do nějaké situace dostali, co v minulosti museli vše prodělat a sestra, která je na ně vulgární a nepříjemná, té celé situaci moc nepomůže, spíše naopak. A to je přesně ta sestra, kterou nikdy nechci být.

Daniela Roszkos, ZA4

Nechci být špatný člověk. Chci se ke své rodině a k přátelům chovat hezky. Ale někteří lidé si to moje dobré chování nezaslouží. Když se ke mně někdo chová nepěkně, proč já bych se k němu měla chovat hezky? To já přece nemám zapotřebí. Víím, že nechci být arogantní, namyšlená, nechci být výbušná. Je hodně vlastností, které nechci mít, ale bohužel nějaké v sobě mám už od narození. Jako je třeba přehnaná reakce na danou situaci. Tvrdohlavost, impulzivnost. Jsem také tichá, nespolečenská, pesimistická, náladová. Snažím se s těmi svými chybami naučit žít. Snažím se být lepším člověkem. Když řeknu něco, co jsem říkat neměla, přiznám si chybu a omluvím se. A tak dále.

Jaká nechci být v budoucnu? Přiznám se, že nechci být ženou, která pořád jenom uklízí, va-

ří, chodí do obchodu. Stará se o děti a o manžela. Člověk nemá vůbec čas na sebe. Pořád dělá něco pro ostatní. Nemá čas si ani odpočinout. Nemá čas si pustit nějaký film

nebo seriál, nebo si jít přečíst nějakou hezkou knížku. Zajít si s kamarádkami na kávu. Prostě není čas. Víím, že až budu starší, tak to stejně budu dělat po zbytek svého života, ale na druhou stranu nic se nemá přehánět. Měli bychom si užívat života. Více cestovat. Poznávat nové lidi a jezdit na výlety s kamarády/rodinou do

krásné přírody. Je to lepší než být pořád doma a uklízet.

Závěr: Nechci mít negativní povahové vlastnosti a nechci být ženou, která je uvězněna doma u kuchyňské linky. Ale co když taková stejně jednou budu?

Martina Jankovičová, MM4

JAKÝM NECHCI BÝT

Spousta lidí si klade dotaz, jací by chtěli být, namísto toho, aby si odpověděli na otázku, jakými by být nechtěli. V tuto chvíli se podle mě hodně z nich zadrhne a od-povídá něco ve stylu: „Nechci být hrobník, popelář, zedník.“ Většinou začínají střílet od boku hned určité typy povolání, ale málokdo si řekne, že nechce být lhář, podvodník, nebo i na druhou stranu nechtějí být čestní nebo slušní. Většina lidí si u ostatních všímá nejprve pozitivních vlastností a ty záporné chtějí přehlížet. Proto se budu snažit negativní vlastnosti u sebe najít.

Co mohu považovat za svá negativa? A mám vůbec nějaká? Abych na ně mohl přijít, musím si uvědomit, co dělám, jak se chovám a jak řeším různé situace. Například mamka mě požádá, ať nejdřív splním své domácí povinnosti a pak teprve jdu ven nebo na počítač. Co udělám? Jsem určitě v tu chvíli sobecký, naštvaný a plný nechuti udělat, oč mě máma žádá. Tato vlastnost by se zřejmě dala definovat jako

neposlušnost, sobectví, neúcta nebo lenost. Při jednoduchém a rychlém zamyšlení jsem zjistil a objevil hned tři své vlastnosti, které bych dále pěstovat nechtěl. Vždyť k čemu mi to je? Budu mít problémy v práci a v rodině, což znamená, že si budu sám ubližovat. Určitě bych tedy nechtěl být v očích svých nejbližších a nadřízených považován za sobeckého, líného a vzdorovitého člověka.

Vím, že takových negativních vlastností u sebe bych našel mnohem víc. Určitě bych se zamyslel i nad tím, jaký bych nechtěl být i před svými kamarády. Jednou z vlastností, jakou bych

nechtěl mít, je i pýcha.

Otázkou je, co je znakem pýchy? Nejen vychloubání se před kamarády „já umím tohle i tamto“, ale i ponižování a posmívání se jim, že oni tamto či tohle neumí. Takže?

Chci pracovat na tom, abych nebyl sobecký, neposlušný, neuctivý a pyšný. Nechci ztratit ani kamarády, natož svou rodinu.

Vladimír Daniel, ZA4

JAKÝ BYCH NECHTĚL BÝT

Neobvyklá otázka, jež by měla být pokládána častěji. Intuitivně se spíše nabízí dotaz, jaký bych chtěl být, ale v takovém tématu by člověk pouze vymýšlel různá pozitiva, kterých by dotázaný nemusel dosáhnout, anebo by ani pro jejich dosažení nic nepodnikl. Avšak popsat, jaký bych nechtěl být, má své výhody v tom, že jako negativní před-obraz mi poslouží zkušenost s ostatními lidmi, jejich chováním a přístupem. Mezi nejnegativnější projevy chování druhých lidí, s kterými jsem se setkal, je zlost, povyšování sebe, a naopak ponižování druhých a závist.

Začal bych od výše zmíněné zlosti. Osobně si myslím, že zlost vyvolaná na základě nějakého špatného podnětu není odsouzení-hodná, protože ji může pocítit každý z nás.

Naopak, co vnímám jako velice špatné, je živočišná zlost některých lidí, kteří se neumí chovat nijak jinak, nežli špatně a bezohledně ke svému okolí, a to navíc bez jakéhokoliv provokačního podnětu, tudíž ze své vlastní přirozenosti. Otázkou zůstává, kde se v těchto lidech takové zlo bere.

Jestli z jejich vlastní přirozenosti, nebo zdali někdy v minulosti jim bylo ukřivděno či si pouze vzali do hlavy, že se stali její obětí. Ti,

co se setkali s nějakou negativní zkušeností, kvůli níž se stali zlými, si zaslouží alespoň špetku pochopení, avšak stále se musíme před nimi mít na pozoru. Otázkou zůstává, jak se zachovat vůči těm, co jsou přirozeně zlí. Jedna možnost je, že je budeme ignorovat, ale tímto řešením bychom nechali zlu volnou cestu pokračovat dál a stali bychom se sami obětí křivdy a vystavili bychom se nebezpečí, že se staneme slabochy, co si nechají všechno líbit. Druhým řešením je naše intervence vůči těmto zlým lidem. Ať si každý sám vybere svůj druh intervence, ale hlavní je se zlu bránit. Svůj názor bych nastínil prostřednictvím několika vět, které řekl don Corleone z knihy Kmotr od italského spisovatele Maria Puza. Don Corleone řekl: „Jsou lidé, kteří si zaslouží být zabiti. Jsou to takoví, kteří svým chováním a bez-ohledností ubližují ostatním a znepřijemňují jim životy. Nebýt takových lidí, žilo by se daleko lépe.“ To jsou jeho slova, kterými bych uzavřel kapitolu o zlosti. Dalším bodem, kterým lze navázat na zlost, je povyšování se. Řekl bych, že jeho příčiny

vzniku jsou velice podobné jako u zlosti. Možná že lidé, kteří se povyšují nad ostatní, si takto kompenzují své nedostatky nebo jsou zaslepeni sami sebou a potřebují dát o sobě vědět.

Velice nepříjemným pocitem vůči druhým je závist. Přiznejme si, že občas závidí někomu každý z nás. Na tom dle mého není nic špatného. Na velice jednoduchém příkladu bych chtěl ukázat neškodnou přirozenou závist. Já třeba velkým sportovcům závidím jejich rychlost, vytrvalost, sílu a vzhled, ale závidím jim takovým způsobem, že jim to přeji a obdivuji je za to, co dokáží. Toto je neškodná závist s respektem. To, co považuji za problém, je, když jedinec pomlouvá neoprávněně druhého člověka kvůli tomu, že si myslí, že když něco nemá on, tak to nemohou mít ani ostatní. Taková vlastnost je v naší zemi bohužel obvyklá a je jedním z důvodů, proč jsou lidé nejednotní.

Na těchto vlastnostech jsem chtěl ukázat, jak nechci být vnímán svým okolím a hlavně, jakým nechci být.

Miroslav Ondruš, ZA4

PRÁCE NOVINÁŘŮ

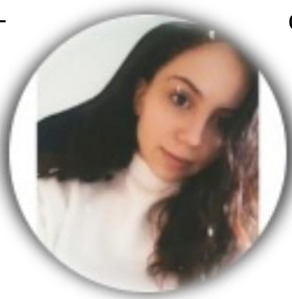
Práce novinářů je minimálně neuvěřitelná, jak v tom dobrém, tak špatném slova smyslu. Když se řekne novinář, každý si představí otravného člověka s dlouhým objektivem, co se lidem – především celebritám – snaží ničit život. Čeká na drobnou chybu a je-
diné, o co mu jde, je výdělek výtisku.

Tento názor však není správný ve všech případech. Když si představím práci novináře, vidím neuvěřitelný projekt, který člověku vzniká pod rukama. Veškeré průzkumy, zjišťování informací z různých zdrojů, popřípadě fotografie. Novinář je tak trochu detektiv. Tato práce je fascinující a plná dobrodružství až nebezpečí. Sice je to jen člověk,

který píše slova, jenže ta mají velkou váhu, a pokud píše o něčem, co by nemělo vyjít na povrch, spousta takových byla jednoduše odstraněna. S novinařinou přichází velká moc našich slov a je zřejmě na každém, kdo se pro tohle zaměstnání rozhodne, jak moc chce riskovat.

Je to zároveň jedno z nejdůležitějších povolání, musí informovat národ, přinášet veškeré novinky. Nelze jej samozřejmě srovnávat s doktorem nebo hasiči, ale jaké by to pro nás bylo, kdybychom nevěděli, co se právě děje ve světě okolo nás? Připadá mi, že je tato práce nedocenená a všichni nezaujatí a spravedliví novináři jsou ve společnosti velmi důležitou skupinou.

Kateřina Macháčová, MM2

CO UMÍM UDĚLAT DOBŘE

Rozhodla jsem se, že vám popíši, jak namalovat jednoduchý obraz. Malování mám velmi ráda a snažím se stále objevovat nové techniky. Nejraději maluji barevnou oblohu a hory, takže obě tyto věci spojím v jedno.

Nejprve si připravím všechny pomůcky jako plátno, akrylové barvy, několik různě velkých štětců, paletu, trochu vody a podložku, abych neudělala takový nepořádek.

Když mám všechny pomůcky připravené, můžu začít malovat. Jako první si na plátno nanesu vrstvu bílé barvy. Důkladně ji rozetřu nějakým měkkým štětcem, tak aby po celém plátně byla stejná vrstva.

Nyní je na řadě obloha. Já jsem se rozhodla, že vytvořím přechod barev z tmavě fialové až po světle růžovou. Na paletě si namíchám barvy podle svých představ. Začínám vždy od dolní části obrazu a tím nejsvětlejším odstínem.

Postupně ztmavuji a ztmavuji, dokud se nedostanu k nejtmaší barvě, jakou jsem si zvolila. Tato část je poměrně náročná, ale s trochou trpělivosti se to dá lehce zvládnout. Oblohu teď nechám zaschnout.

Až obloha zaschne, nachystám si na paletu černou barvu a tenkým štětcem namaluji ve spodní části plátna obrys hor. Ten pak vyplním opět černou barvou a nechám zaschnout. Mezitím si namaluji slunce. To mi později pomůže s umístěním stínů a odlesků. A protože mám hodně času, namaluji i mraky na oblohu.

Jakmile hory zaschnou, připravím si bílou barvu a velmi tenký štětec. Pak na horách vystínuji různé hrbolky podle toho, odkud na ně dopadají sluneční paprsky. Pak už jen vše nechám zaschnout a mám hotovo!

Karolína Patáková, PS1

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU KUPCOVOU

1. Proč jste si vybrala zrovna naši školu?

Hledala jsem školu, která je menší, spíše rodinného typu. Mám ráda příjemnou, kolegiální atmosféru a taky dobré vztahy s žáky. Toto vše, a ještě něco navíc pro mne naše škola splňuje. Velice mě překvapil telefonát někdy v červnu loňského roku, kdy mě oslovila paní ředitelka. Po našem setkání jsem se už nemohla dočkat, až začne nový školní rok.

2. Jak dlouho se věnujete učení jako práci?

Když nepočítám dobu, kdy jsem doma učila, po vzoru paní učitelky z první třídy panenky (to mi bylo cca 7 let), tak s přestávkou 20 let. Pro mě 20 krásných let.

3. Na kterých všech školách jste učila?

Nejprve jsem učila ve Bzenci, kde byl skvělý pan ředitel a skvělí kolegové. Dodnes na léta, která jsem ve Bzenci strávila ráda a nostalgicky vzpomínám. Stejně tak na své žáky. Bzenec je taková moje srdeční záležitost. Ráda se tam, i když čím dál tím méně, vracím. Moc jsem se od všech naučila. Jak od kolegů, tak od žáků. Po několika letech se uvolnilo místo učitele mých předmětů v Hodoníně, kde jsme tehdy bydleli. Neváhala jsem. Rozhodující pro mne bylo, že budu v místě bydliště.

4. Baví vás učení a z jakého důvodu?

Ráda se podílím na předávání zkušeností, znalostí, svých postojů a vůbec formování mladé generace. Předat jim srozumitelně potřebné znalosti, které budou dále rozvíjet a upevňovat. Základy, na kterých mohou stavět. Uvažovat v souvislostech. Snažím se své žáky vést k tomu, aby si byli vědomi své ceny, dokázali se v životě uplatnit, zorientovat se, nebáli se vhodnou formou prosazovat své názory a zároveň respektovat okolí. Prostě připravit je na to, co je čeká za „školní branou“ v reálném životě.

5. Jaké školy máte vystudované?

Vystudovala jsem gymnázium s ekonomickým zaměřením v Ostravě. Pokračovala jsem na Vysoké škole ekonomické. Protože mě „srdce táhlo“ mezi žáky do školství – doplnila jsem si pedagogické vzdělání v Olomouci na Univerzitě Palackého.

6. Jaké jsou vaše koníčky a co vám přináší?

V současné době mi největší radost dělají moji vnoučci. Bohužel, vzhledem k situaci jsem s nimi od Nového roku nebyla. Ale věřím, že už brzo se setkáme. Ráda si zajdu na procházku, zacvičím jógu, ráda pracuji na zahradě. V okolí naší vesnice sice nejsou lesy, které miluji, procházkové trasy taky nic moc, ale co nadělám. Musím se spokojit s tím, co je. Neustále vylepšuji zahrádku, tedy spíše zahradu. Poslední můj plán je založit si kousek louky. Teď mne zaměstnávají úvahy, jestli bude lepší motýlí nebo medonosná. Zvítězí nejspíše motýlí, protože jsem na včelí a vosí žihadla alergická. Neustále něco upravuji na našem domečku. Nedokážu jen tak sedět, jak se říká s rukama v klíně. Když se něco povede, mám obrovskou radost, a když ne, tak se to povede příště.

7. Jak se vám líbí na naší škole?

Moje odpověď bude stručná. Moc. Našla jsem zde skvělé lidi, kteří mne přijali úžasným způsobem a pomohli mi rychle zapadnout do chodu školy.

8. Máte ráda cestování?

Na gymnáziu jsme měli profesorku francouzštiny, díky které jsme si všichni tento jazyk zamilovali a s tím i vše francouzské. Brzy po maturitě jsem využila možnosti vycestovat do Francie a „láska na celý život“ byla na světě. Ráda se tam vracím, poznávám, jak žijí obyčejní lidé mimo turistická centra. Učaroval mi anglický venkov stejně jako divoká Andalusie. Nemám konkrétní místo, kam bych se chtěla podívat. Prostě jak se to vyvine. I u nás je spousta krásných míst, kde jsem ještě nebyla. A možná pro cestování po naší zemi je zrovna teď vhodná doba.

9. Proč jste se rozhodla právě pro ekonomii?

Rozhodl to život sám, šlo o kompromis v daný okamžik a v dané situaci.

10. Jaký máte názor na distanční výuku?

V září jsem pořád věřila, že se stane třeba i zážrak a k distanční výuce nedojde. Bohužel, opak se stal pravdou. Raději bych byla ve škole, s kolegy, žáky. Vždycky se snažím najít si i něco dobrého na každé situaci. Jak jde čas, je čím dál složitější vidět i pozitiva distanční výuky. Dle mého distanční výuka vyžaduje

značnou míru disciplíny. Naučila nás využívat a používat technologie, které bychom asi v prezenční výuce nevyužili. Vyžaduje nutnost zorganizovat si celý den, jakýsi „time management.“ A také nutí k improvizaci, poradit si s problémy. Obrovským negativem je, že jsme nuceni k izolaci, ztrátě kontaktů.

11. Co byste chtěla vzkázat čtenářům našeho časopisu?

Chtěla bych touto cestou všem poděkovat za to, jak mě přijali mezi sebe. A taky bych ráda

vzkázala všem žákům – odpovědnost za své životy máte ve svých rukou. Jen na Vás záleží, jak se svým životem naložíte. Rozhodujte se uvážlivě, věřte a naslouchejte své intuici, svému srdci. Jděte za svými sny. Nad pracovním stolem mám citát: „**Až ti bude v životě nejhůř, otoč se ke slunci a všechny stíny padnou za tebe.**“ (John Lennon)

Za rozhovor děkuje: David Janeček, MM2

CHARITATIVNÍ AKCE

In průběhu školního roku 2020/2021 se naši žáci účastnili charitativních akcí. Jejich počet byl sice kvůli protiepidemickým opatřením nižší než v uplynulých letech, ale přesto šlo o významnou pomoc těm, kteří ji potřebují.

O Českém dni proti rakovině už byla řeč v minulém čísle, takže nyní se podíváme na ty další.

7. října loňského roku pořádala Oblastní charita Břeclav „**Koláč pro Hospic**“. O své dojmy z této akce se s námi podělila Sára Vítková (PS3):

„Byl to super den. Začínal tak, že jsme s holkami přišly na půl osmou k breclavské

charitě, kde nám paní Studýnková šla otevřít. Vešly jsme dovnitř, kde šla cítit ohromná vůně čerstvě napečených koláčů, které byly už nachystané, zabalené a připravené v krabicích. Poté, co nám paní Studýnková sdělila pokyny, tak jsme do auta odnášely různé koláče a další věci jako stůl, abychom měly pečivo kam položit, kasičky na peníze, cenovky a různé podklady ke koupi koláče. Jak bylo vše nachystané, mohly jsme vyrazit na polikliniku, kde jsme si všechno chystaly. Až to bylo všechno v pořádku, oslovovaly jsme lidi, aby přispěli na dobročinnou sbírku pro mobilní Hospic sv. Michaela.

Byla jsem překvapená, jak někteří lidé byli štědrí a chtějí přispět a pomáhat, a to byli lidé

jak na poliklinice, tak v břeclavském Gumotexu, kde jsem byla moc mile překvapená, jak byli štedří. Dále jsme chodili i okolo břeclavské nemocnice a taky jsme byli na pěší zóně. Myslím si, že se sbírka hodně povedla. Měli jsme úspěch i u dětí, protože jsme měli převlek jedné pohádkové bytosti (Pepina z prasátka Peppa Pig), a to se dětem velice líbilo. Dělal se i různé fotky, bylo to super. Když nějaká sbírka opět bude, ráda bych šla znova jak pomoci, tak přispět. Moc mě to bavilo a jsem ráda, že něco takového břeclavská Charita pořádá!“

Srdíčkové dny se odehrály ve dvou termínech, a to 14. září a 14. prosince 2020. O podzimní sbírce referuje Simona Bílková z MM3:

„Tak jako každým rokem se naše škola účastnila akce Srdíčkový den. Tento rok byla sbírka zaměřena na rodiny s členy, kteří vyžadují speciální péči a tím i velkou spotřebu financí.

Den předem jsme obdrželi letošní produkty, které se skládaly z plastových záložek a magnetek ve tvaru srdíčka a kolíčků. Ceny za jeden kus byly 30 Kč a 35 Kč. Všechny produkty jsme rozpočítali do deseti skupin. Tašky poté zůstaly ve škole připraveny na další den. Pod vedením třídní učitelky jsme se rozdělili do skupin, nejčastěji po dvou, a rozdělili si stanoviště. Každý tým obdržel igelitovou tašku, obsahující letáky a srdíčka, plátěnou tašku na vybrané peníze a papírový průkaz o uskutečněné akci.

Chodili jsme po celé Břeclavi a stanoviště jsme měnili podle potřeby. V prvních hodinách se moc lidí ještě neobjevovalo, ale kolem oběda ulice ožily. Některým skupinám se s prodejem vedlo lépe, jiným o poznání hůře, ale i tak jsme dohromady prodali skoro celý obsah tašek.

Na závěr akce jsme se všichni zase sešli ve dvoře školy, odevzdali tašky a kasy a rozešli jsme se. O pár dní později jsme se dozvěděli, že jsme vybrali celkem 11 134 Kč.“

27. 11. 2020 a 24. 4. 2021 probíhala Sbírka potravin. Na té podzimní se v břeclavském Tescu podílely i naše žákyně Karolína Horčíková a Olga Líznarová (obě PS3).

Zkrátka, když se všichni spojíme, bude těm, kteří nás potřebují, určitě líp!

-red-

DEN UČITELŮ

Dne 18. března 2021 jsem zhlédl záznam břevlaské kabelové televize, který mimo jiné pojednává i o Dni učitelů. V téhle pasáži hovoří břevlaský místostarosta Richard Zemánek o předávání cen pedagogům v rámci narození Jana Ámose Komenského, „učitele národů“. Místostarosta se rovněž zmínil o problému, který tohle udělování posunul o rok kvůli aktuální korona-

virové situaci. Uvedená událost měla proběhnout přesně v den 350. výročí úmrtí Jana Ámose Komenského.

Pamětní medaili velmi netradiční online formou dostalo nakonec 32 pedagogických pracovníků. Jedním z oceněných byl i Mgr. Milan Zachodil, učitel naší školy. Jsme na něj velmi hrdí.

Naším učitelům bych chtěl popřát pevné nervy a hodně štěstí.

David Janeček, MM2

*Milé paní učitelky, vážení páni učitelé,
dovolte mi, abych Vám k dnešnímu svátku popřála vše nejlepší.
Přeji i především dobré zdraví, hodně sil a elánu, ale i trochu štěstí, které
potřebuje každý z nás!
Ať se Vám vše daří nejen ve škole, ale i v osobním životě!*

L. Michnová, PS1

Kristýna Malásková, PS1

**JÁ VÁM PŘEJI, UČITELÉ,
AŽ JSOU VAŠE DNY VESELÉ.
HODNĚ NERVŮ, MÁLO TRESTŮ,
PROSÍM VÁS O MÉNĚ TESTŮ.**

Adéla Foretová, MM1

KNIHA, KTEROU VÁM CHCI DOPORUČIT

Heather Morrisová: Tatér z Osvětimi

Kniha o 248 stranách pojednává o muži jménem Lale Sokolov, jenž byl Žid a dostal se do Osvětimi za svého bratra, který měl rodinu.

Vypráví o tom, co v táboře prožil. Mučení, hlad, strach, ale i lásku. Dostal se k práci tatéra čísel vězňů. Tam potkal svou životní družku, se kterou se sešel i po válce a žili spolu až do smrti. Vypráví rovněž o tom, jak pomáhal vězňům a jak jim nosil jídlo, které měl navíc, i léky, jež potřebovali třeba při tyfu anebo dalších nemocech. Přežil mučení, ke kterému byl odsouzen kvůli pomoci ostatním vězňům. Ale byl silný a jeden z mála, kteří svůj boj nevzdali. Popisuje velice podrobně své pocity a co se událo. Čtenářům přibližuje i situaci, jak v táboře prožívali konec

války a jaké to bylo pro něj v následném období.

Pro mne to byla velmi silná a nádherná kniha, ačkoli pojednává o nacismu. Myslím, že by si ji měli přečíst všichni, zaujme každého. Vylíčit obsah téhle knihy tak dobře, jak je ona sama napsaná, ani nejde. Jediné, co můžu, tak je doporučit ji každému a každé věkové kategorii. Jde o velmi silný příběh a je až neuvěřitelné, co všechno dokáže člověk vydržet za zvěrstva, pokud chce přežít. Věznitelé vzali lidem v koncentračním táboře důstojnost, sny, ale nikdy jim nemohli vzít naději, i když jejich šance na život byla opravdu nepatrná.

Michaela Kudlová, PS1

Jandy Nelson: Nebe je všude

Lennie je sedmnáctiletá dívka, kterou život postavil před těžkou zkouškou – vyrovnat se s náhlou smrtí starší sestry. Bailey pro ni znamenala celý svět. Teď tu zůstala bez ní, jen s babičkou a strýcem, a aby toho nebylo málo, i přes veškerý smutek, který se v ní rozpíná, se poprvé zamiluje. Do nového spolužáka a také do kluka své sestry...

Vzhledem k tomu, že Lennie hned na začátku zamotá hlavu zelenooký Joe a zároveň ji to fyzicky táhne k Tobymu – klukovi Bailey, působí spíše jako holka do větru, která neví, jakého kluka „urvat“ dříve.

To může zapříčinit, že si k ní někteří budou hledat cestu dále. A možná ji nenajdou vůbec. Milostný trojúhelník má ale v ději svůj smysl. Není jen klasickou rozháraností hrdinčiných hormonů a volbou mezi srdcem a rozumem, kdy je srdce velmi často vábeno na temnější stranu.

Bailey nikdy nepoznala svou matku, za kterou se rozhodne vydat, ta ji však odmítne.

Tahle kniha je má nejoblíbenější. Zaujal mě ten příběh, jak má

Bailey své dva světy a jak vyrůstá bez rodičů. Je to moje srdeční záležitost.

Kristýna Lysoňková, PS1

DNEŠNÍ DOBA

Začíná to kauzou Vrbětice
Lidé mají právo vědět více
Je těžká tahle doba
Čím dál více lidma cloumá zloba

Těžký je každý den
Nikdo neví co bude za týden
Zdravotnictví nebo ekonomika
Je to těžké řeší to politika

Politici se jen předhání
Kdo po volbách bude na roztrhání
Řeší různé nesmysly
Přijdou s kdejakými výmysly

V některých zemích nemají co pít
Těžké je tam žít
Jeden druhému závidí
To důležité ale nevidí

Těžká je tahle etapa života
Proto musíme být jednota
Která bude pro koronavirus temnota
V jednotě je síla
Tu mají všichni v žilách

Matěj Mereda, MM2

MŮJ BĚŽNÝ DEN

Můj běžný den v době pandemie je v porovnání s dřívějškem drasticky jiný. Hlavně teda školní dny, víkendy jsou tak nějak stejné.

Při normálním dni před covidem bych vstal asi v 7 hodin ráno, někdy bych si deset minut přivstal, to abych měl možnost se osprchovat. Vyčistil bych si zuby, nasnídal se, nachystal se do školy, oblékl si věci, které jsem si večer předtím dal do sušičky, aby byly ráno teplé a měkké. A pak bych samozřejmě šel do školy.

Při pandemii? Vstávám vždy maximálně deset minut před hodinou. Nemám žádnou ranní rutinu, v podstatě jen vstanu, zapnu Teams a jsem v podstatě ve škole. Tím, že jsem pan Pohodlný, tak mám hodiny spojeně a útulně ve své posteli namísto nepohodlné a tvrdé židle

ve škole. Trávím tak většinu školy v posteli, většinou jen v pyžamu nebo i bez něj. No co, vidí mě snad někdo?

Den se mi změnil i jinak než jen v tu dobu, kdy mám školu. I má dopoledne vypadají podstatně odlišně. Moc jsem se nestaral o úkoly, skoro jsme je nedostávali. Daleko větší váhu jsem kladl na testy, které byly většinu času dost důležité, náročné a měly velký vliv na naše známky. Takové jsou testy samozřejmě i teď. Jen teď ruku na srdce, v téhle době je daleko snazší podvádět.

Domácí úkoly se ale dost změnil. Dostáváme jich daleko víc než předtím. Až na výjimky trvá jejich splnění celkem dlouhou dobu. Což dává na jednu stranu smysl, ale je to někdy nepříjemné.

David Kadlčík, MM2

VÝSLEDKY ŠKOLNÍCH KOL SOUTĚŽÍ

Olympiáda v českém jazyce

Datum konání: 30. 11. 2020

1. místo: Pavlína Zachovalová (ZA4)
2. místo: Tereza Běhávková (PS1)
3. místo: Radka Hrabalová (PS1)

Olympiáda v německém jazyce

Datum konání: 16. 12. 2020

1. místo: Lenka Krůzová (MM4)
2. místo: Vladimír Schejbal (MM1)
3. místo: Justýna Zajícová (MM3)

Olympiáda v anglickém jazyce

Datum konání: 27. 1. 2021

1. místo: Pavlína Babičová (ZA4)
2. místo: Denisa Sedláková (MM1)
3. místo: Tomáš Sláma (PS1)

Bezpečně v kyberprostoru (MM3)

Datum konání: 12. 2. 2021

1. místo: Sabina Hoferková
2. místo: Josef Vinkler
3. místo: Nela Zimová

Psychologická olympiáda (PS2)

Termín konání: leden 2021

1. místo: Barbora Zlatníková
Michaela Zemková
2. místo: Zdeněk Jagoš

Ekonomická olympiáda (MM1)

Datum konání: prosinec 2020

1. místo: Leona Létalová
2. místo: Lucie Osičková
3. místo: Denisa Sedláková

Somatologická olympiáda (PS1)

Termín konání: prosinec 2020

1. místo: Tereza Běhávková
2. místo: Karolína Patáková
3. místo: Gabriela Furiková

Olympiáda z klinické propedeutiky (PS2)

Termín konání: květen 2021

1. místo: Nikita Jaroš
2. místo: Michaela Zemková
3. místo: Aneta Hladká

Vítězky OČJ (foto M. Z.)

TIPY NA VÝLET

V samotném okolí Sudoměřic oblastí, kde by se člověk mohl třeba najít a zabavit, moc není. Jsme totiž jen malá obec, která je obklopena dalšími malými vesnicemi. I přesto se však nějaké ty tipy na výlet najdou. Jsou to sice takové menší turistické atrakce, ale i tak si myslím, že to nejednoho člověka potěší a třeba i inspiruje.

Jednou z takových destinací je například areál vinných sklepů v Petrově zvaný Plže. Nachází se asi 2 km od již zmíněných Sudoměřic. Na své si přijdou určitě lidé, kteří mají rádi víno, ale i zároveň ti, co naopak tento nápoj nemusí. Můžete se zde třeba jen procházet mezi sklípky anebo si zakoupit degustační kupony od zdejších vinařů. A v neposlední řadě se můžete třeba i najít v místní restauraci, poslechnout si dobrou muziku či zhlédnout vystoupení folklorních souborů.

Neméně známý je také sudoměřický Výklopník, který je součástí Baťova kanálu. Můžete si tam pronajmout loď s řidičem, jenž vás povezí po již zmíněném Baťově kanále, který je na řece Moravě. Loď lze také zapůjčit na delší dobu a můžete na vodě strávit dovolenou.

David Janeček, MM2

Jednou z nejznámějších turistických atrakcí je Moravský kras. Nachází se severovýchodně od Brna. Já osobně jsem se zde byla podívat o letních prázdninách a byla jsem tímto místem unešená. Více než slavná Macocha mě však zaujala Kateřinská jeskyně. Není sice dominantou uvedené lokality, ale je malá a působí naprosto kouzelně. S Kateřinskou jeskyní se také pojí pověst, která dodává místu tu pravou atmosféru.

K výhledu do propasti Macocha se dá dostat více způsoby. Tím nejzajímavějším je lanovka, která vás vyveze na vrchol. Stát na balkoně a dívat se hluboko do propasti je velmi intenzivní, a ne vždy příjemný zážitek. Nejlepší pohled je z Punkevní jeskyně. Zde jsem sice ještě nebyla, ale máme s rodinou v plánu absolvovat tuto prohlídku příští prázdniny.

Zpátky se buď můžete dopravit znovu lanovkou, nebo kopec sejít. My jsme zvolili druhou možnost a jsem za to ráda. Lesní prostředí je zde pěkné a uklidňující a neproudí zde takové davy turistů. Myslím si, že každý, kdo bydlí poblíž, by toto krásné místo měl navštívit.

Kateřina Macháčová MM2

MOJE ODBORNÁ PRAXE

Moje odborná praxe probíhala od 15. března do 16. dubna 2021. Se spolužačkou jsem byla přidělena na oddělení Chirurgie C, kde jsme pracovaly na ranních a odpoledních směnách od pondělí do pátku.

Ranní směny začínaly v 6 hodin na sesterně, kde probíhalo předávání služeb mezi zdravotními sestrami. Ráno jsme začínaly hygienou pacientů a vařením čerstvých čajů. V sedm hodin jsme asistovaly u vizity, u které například sestřičky podávaly pacientům antibiotika do žíly. Poté jsem se sanitářkou roznášela snídaně. Poté se rozdávaly ranní léky, měřil se tlak, dávaly se infuze, převazovaly se různé rány. Soběstační pacienti přišli na vyšetřovnu, ležící jsme převazovaly přímo na lůžku. Po snídani se také propouštěli pacienti domů, což obnášelo spoustu papírování. V půl

dvanácté se v nemocnici obědvá, a proto jsme před jídlem znovu změřily tlak, glykémii (hladina cukru v krvi) a rozdávaly léky. V tuto dobu na oddělení přišla na odpolední směnu moje spolužačka, která mě vystřídala. Ranní směna končila ve 12:30 hod. Odpolední nám začínala v 11:30 a končila v 18:00. Na této směně jsme vykonávaly stejnou práci jako na směně ranní. V době naší praxe bylo oddělení plné pacientů, a proto jsme se za celý den téměř nezastavily.

Personál na tomto pracovišti byl velmi příjemný a ochotný mi vše vysvětlit a vždy mi pomoci.

Z praxe jsem si odnesla plno nových zkušeností, a protože se mi tam opravdu líbilo, domluvila jsem se s vrchní sestrou na brigádě o letních prázdninách.

Táňa Grbavčicová, PS3

ODBORNÁ PRAXE

Má odborná praxe se odehrávala na městském úřadě v Hrušovanech nad Jevišovkou od 10. května do 4. června 2021.

Když jsem na úřad přišla, byla jsem nervózní, jelikož jsem nevěděla, co očekávat od chování zaměstnanců. Chvilí mi trvalo, než jsem si na úřadě zvykla, ale všichni byli ochotní mi s čímkoli pomoci a poradit. V kolektivu jsem se cítila dobře, zaměstnanci úřadu byli velmi přátelští.

Na praxi jsem se například podílela na závěrečném rozpočtu, který byl zveřejněn na webových stránkách úřadu. Probíhalo to tak, že mi pracovnice na úřadě donesla notebook s předem připraveným dokumentem a kalkulačku. V dokumentu byla tabulka, kde jsem porovnávala schválený rozpočet s upraveným rozpočtem u příjmů a výdajů. Dále jsem na praxi také skenovala různé dokumenty, jako například přijaté faktury nebo zápisy z rady města. Také jsem kopírovala

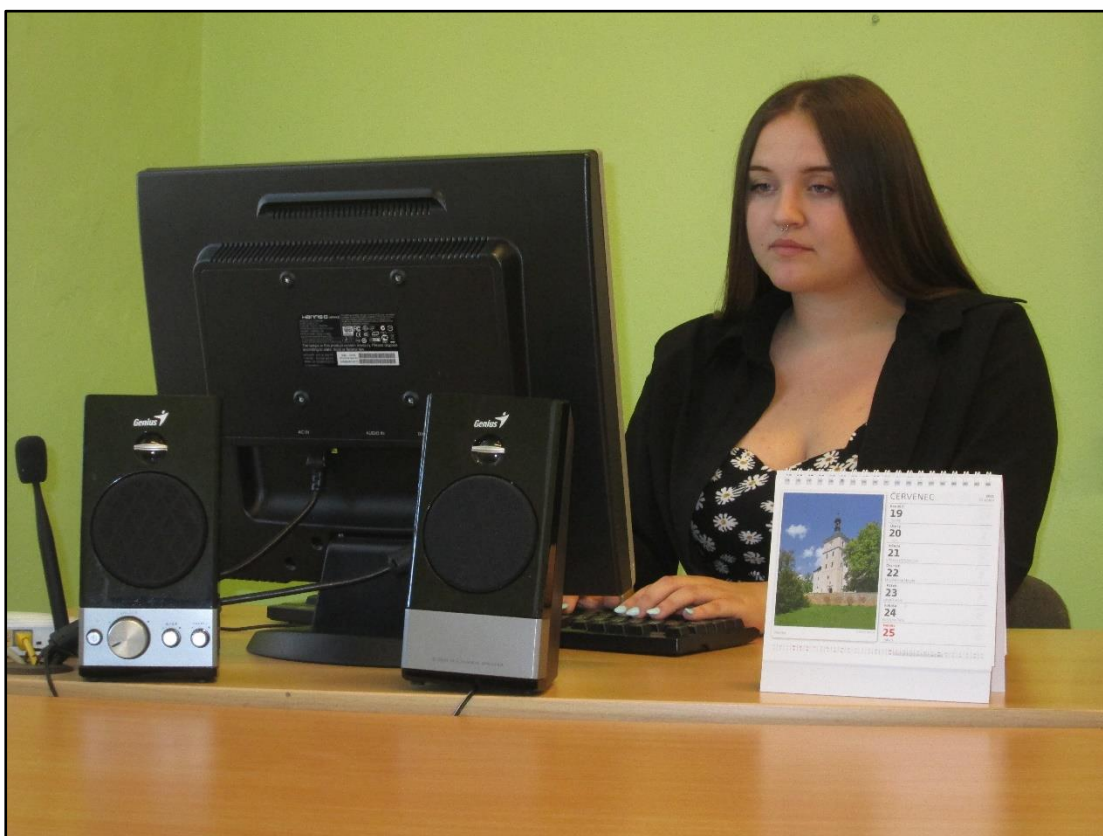
dokumenty o přestupcích. Měla jsem také možnost pozorovat co mají různí zaměstnanci na úřadě za povinnosti.

Každé pondělí ráno po příchodu na praxi jsem se chodila testovat. Po výsledku testu, který musel být samozřejmě negativní, jsem mohla jít do kanceláře k panu Šalomonovi, který měl nade mnou dohled. Každý den jsem dostala úkoly, které jsem většinou stihla splnit ještě v daný den. Od půl 12 do 1 byla obědová pauza, při které většina zaměstnanců šla na oběd. Potom jsem opět pokračovala v práci do 14 hodin.

Žádné negativní zkušenosti nemám, jelikož se mi vše líbilo. Měla jsem stále co dělat, prostředí bylo příjemné a každý byl ochotný pomoci.

Myslím si, že jsem si vybrala velmi dobré místo pro vykonávání praxe a určitě bych na městský úřad do Hrušovan šla znovu.

Justýna Zajícová, MM3

MOJE ODBORNÁ PRAXE

Na praxi jsem chodil do Moravského zemského archivu v Mikulově, který se nachází na ulici Pavlovská. Praxe trvala celkem čtyři týdny, a to od 10. 5. do 4. 6. 2021. Archiv vznikl v roce 1960 po reorganizaci státní správy pro bývalé okresy Hustopeče, Břeclav a Mikulov. V roce 1995 byla pro potřeby archivu získána a v letech 1998-2000 adaptována nepoužívaná budova určená původně jako obchodní dům, v jejíž zadní části byl vybudován depozitář. Od roku 2002 je archiv začleněn jako organizační jednotka Moravského zemského archivu v Brně. V archivu bylo klidné prostředí beze stresu a malý kolektiv příjemných lidí, kteří byli ochotní a když jsem potřeboval poradit, tak mi pomohli.

První den jsem se seznámil se všemi zaměstnanci archivu a následně jsme se všichni otestovali. Pak se mě ujal jeden archivář, který se mnou prošel pokyny BOZP, vysvětlil mi, co budu dělat, a provedl mě po archivu. Posléze mě zavedl na moje pracovní místo, kterým byla pěkná kancelář, a pustil jsem se do práce. Nejprve jsem skládal evidenční lístky občanských průkazů podle abecedy, poté jsem pomáhal s přípravou pozemkových knih k digitalizaci a nakonec jsem třídil mapy podle obcí a zakládal je do depozitáře.

Na praxi se mi velmi líbilo, vyzkoušel jsem si něco nového a myslím si, že by mě bavilo pracovat jako archivář.

Martin Vachůt, MM3

LETOŠNÍ MATURITA

Stejně jako v minulém roce i letos zasáhla covidová pandemie do organizace i samotného průběhu a hodnocení zkoušek dospělosti.

Vzhledem k distanční výuce, která trvala déle než v předchozím období, tak snad poprvé v historii novodobého českého školství byly pro připuštění k maturitní zkoušce rozhodující výsledky prvního pololetí, nikoliv toho druhého. Rovněž bylo třeba vzít v potaz skutečnost, že většina žáků zdravotnického oboru vypomáhala v době nouzového stavu v nemocnicích a v dalších zařízeních, tudíž jejich příprava na závěr studia nemohla být na takové úrovni jako za běžné situace. Stejně jako loni tedy odpadly písemné práce z češtiny a z cizích jazyků a žáci třídy

ZA4, kteří ve zdravotnických a dalších zařízeních odpracovali alespoň 160 hodin, nemuseli psát ani didaktické testy. Navíc ústní zkouška se povinně týkala pouze odborných předmětů, takže časově se tato forma zkrátila na pouhé tři dny.

Přestože byla maturita zredukována, je dobře, že žáci mohli zažít atmosféru zkoušky dospělosti alespoň částečně.

A jak to dopadlo? Z třiceti prvomaturantů z obou studijních oborů tuto náročnou situaci úspěšně zvládlo na první pokus třiadvacet, z nichž 10 prospělo s vyznamenáním.

Všem úspěšným absolventům srdečně gratulujeme a do dalšího života přejeme mnoho štěstí a úspěchů.

M. Zachodil

Praktická zkouška MM4 a ZA4

Ústní zkouška

PŘEDÁVÁNÍ MATURITNÍCH VYSVĚDČENÍ

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

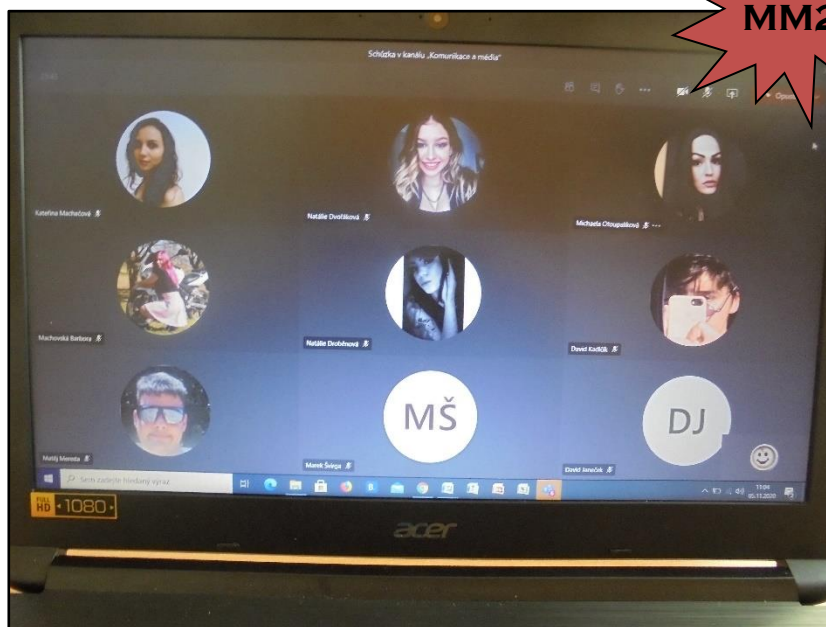

MAZEC
Školní časopis
Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:
REDAKČNÍ TÝM:

Mgr. Milan Zachodil
MM2 (pro školní rok 2020/2021)

Natálie Droběnová
Natálie Dvořáková
David Janeček
David Kadlčík
Kateřina Macháčová
Barbora Machovská
Matěj Mereda
Michaela Otoupalíková
Marek Švirga

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz